

**Brev från Selma Lagerlöf till
Valborg Olander: 1915-1920 : Ep. L
45 - 11**

Lagerlöf, Selma,

HS Ep. L 45

Strömstöt 18.7.1915.

Gära älskade!

Jag har nog varit för slö
att skriva en till dig. Gyllt-
jehoben ansträngde mig över
höran. Nu har doktorn och
så insett detta, och jag har
fått övergå till tallbarrskod,
sann ju är en lek mot
de andra. Jag fick blodet
till den grad uppiat huvudet
att jag inte vågade arbeta.
Annars får jag säga, att
[Ett blad borttaget]

Jag skulle gärna vilja fara till Helsingfors, men
alltså tiden närmar sig,
börjar det på ett se mer och
mer omöjligt ut. Vi resa
härifrån den 2 de aug. till
ett ställe, som heter Kolva.
Ägaren, professor Pettersen,
är en mycket god vän till
Sophie och jag vill gärna
fara med dit, för han är
en påhittig man och jag
vill se om det inte finns
saker där, som jag kan
ta efter. Till Skarvbacka
skulle jag kunna åter den
5 te. Det blir bra snart
att ge sig av till Helsingfors

[18.7.1915]

bara ett par dagar. Mamma,
stuckare blir väl så ledsen.

Men nå undrar jag också
om jag kommer ett arkiv,
sitta och höra på föredrag,
vara älskvärd, hålla tal etc.
fördrar ju kraften, och jag
märker ju, att minna inte
äro stora. Till sist börjar
jag ju också tänka allvarligt
på min novellbakk, sämst bör
vara färdig i slutet av augu-
sti. Om jag skall få färdig
en enda ny novell, anger
det inte det para till skorge.
Jag vill emellertid inte bestå

[18.7.1915]

ma mig alledeles, förrän
jag kommer hem. Kan
du vänta så länge? Du
finns nog för resten roligt
där även om du kanske
utau mig. Jag tycker du
skall fara och på hemvä-
gen titta in på snårbacka
och tala om hur det har
 varit.

Mina rycka broderier
är nu sammopagade
till en utmärkt vacker
duk. Vad det kastar
net jag inte, men du kom-
mer att bli mycket g~~o~~ -

gerkäpt. Det är jag säker
om, i alla händelser priset blir rent
himnellsabridande.

Hemiprån låter allt lugnt,
och någon fullständig miss-
värt, som det hotade, blir
det ju inte.

[Sophie Elkan är alltså
lidelsefullt politisk, jag
vet inte vem som är värst
han eller druckningen. Män-
gen gång, blir jag rätt
trött och börjar nu längta
hem till lugnt arbete igen.
Jag tänker, att det skall
gå bra om jag lever strängt

regelbundet utom försummad
och utom att låta mig ry-
kas bort från mitt egentliga
intresse. Jag ämnar åt-
minstone bli exemplariskt
gentemot mitt arbete.

Men nu, skall jag sluta.
När jag skriver, att jag äm-
nar bli exemplariskt gentle-
mot arbetet betyder det
att jag kommer att bli
mycket lessvärdig för dig,
men det tycker du ju
om.

Hälsning och kärlek.
Fru E. hälsade mig om hur
vinsten, att jag skrev till
dig. Din Selma.